

عنوان مقاله:

بازسازی تاریخ پادشاهی پارس در دوران اشکانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات باستان شناسی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

یعقوب محمدیفر - دانشیار گروه باستانشناسی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

علیرضا خونانی - دانشجوی کارشناسی ارشد باستانشناسی، دانشگاه آزاد آمستردام، آمستردام

خلاصه مقاله:

ساختار غیر تمرکزگرایی در دوران اشکانی دارای ویژگی‌های مثبت و منفی است. با وجود مشکلاتی که ممکن بود به واسطه این نظام پیش آید، شاهان اشکانی با پیروی از این سیاست، شرایط را برای رشد و شکوفایی بسیاری از سنت‌های کهن در تمامی مناطق زیر سلطه خود فراهم آوردند. پارس یکی از نقاطی بود که با وجود انزوای نسبی در این دوران نقش مهمی در انتقال این ویژگی‌های از یاد رفته داشت. تاکنون مطالعات بسیار اندکی بر تاریخ این منطقه در دوران سلوکی و اشکانی صورت گرفته است. تنها داده مورد اعتنا در این خصوص، سکه‌های شاهان پارس است که از حدود ۲۸۰ پ.م. تا ۲۲۴ م. در مراکز مهم دوران هخامنشی همچون تخت جمشید، پاسارگاد و همچنین پایتخت اصلی پارس یعنی استخر ضرب شده است. شاهان پارس در سکه‌ها و همچنین بقایای اندک معماری بر جای مانده، به خوبی تعلق خاطر خود را به آثار یادمانی و فرهنگ و مذهب هخامنشی نشان داده و با بهره‌گیری از عدم تعصب مذهبی اشکانیان، سعی در احیای سنت‌های پیشین داشته و تا حدودی نیز موفق بوده‌اند.

کلمات کلیدی:

پارس، میراث اشکانیان، سکشناسی، پیشینه ساسانیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201632>

